

len meer op stond, kwam iets later in het bezit van de notaris Peter Royen, zoals blijkt uit de legger van 1770 (wijer en dijck).

Nu is het niet zo moeilijk te weten te komen waar een perceel van 1762-1770 precies gelegen heeft. Daartoe gaan we steeds als volgt te werk : we vergelijken de gegevens van de oude leggers met een oude kadastrale plattegrond, bijvoorbeeld die van Popp (1870). In het geval dat ons hier bezig houdt kunnen zelfs zeer nauwkeurige besluiten getroffen worden, omdat de meeste der betrokken percelen op een reitje liggen tussen welbepaalde referentiepunten : een voetpad (in 1862 geheten Broekergats) en het beekje te Veurs. Door omrekening van de in 1762-1770 aangegeven perceelgrootten en vergelijking met die van 1870 zijn we tot het besluit gekomen dat hier vastgelegd is op een kaartje. Met andere woorden, we hebben de omschrijving van 1762-1770 in kaart gebracht (4).

We mogen dus zeggen dat de "plaetse genoemd de oude koffer moelen..." te Kwinten lag op 80 à 100 meter van de driesprong Waterweg - Broekergats. Hoeveel karrevrachten koper zijn er langs die twee wegen "versjurgeld" geworden en wat een bedrijvigheid moet dat vroeger geweest zijn in het nu zo rustige Kwinten !

Er was echter bij het opsporen van de ligging van die molen een grotere precisie te bereiken. Op de militaire kaart van Ferraris (1778) staat op de plaats die ons interesseert "iets" aangegeven dat een gebouw en een vijvertje zou kunnen zijn, of twee vijvertjes. De Atlas van de Buurtwegen van St-Martens Voeren (1844) (3), die wat ouder is dan Popp geeft op de betreffende plaats aan een "Mâre", een poel (die helemaal tegen de Broekergats aan ligt).

Dan is er nog het onderzoek op het terrein. In Juli 1958 hebben we op de plaats die uit het archievenwerk naar voren gekomen was een droogstaande poel gevonden, tegen het voetpad aan gelegen.